

Ο ΜΟΡΦΕΥΣ.

Ὡς, διαφανής καὶ περιοδική σκιά, λείψανον ἀμυδρῶν
 θεοτατάτου ἐκείνου σκότους, τὸ ὁποῖον ἐπέκειλε
 ἔβουσον, πρὶν ἢ παντοδύναμος θέλησις τοῦ Θεοῦ
 τῆς στοιχεῖα καὶ δημιουργήτη τὸν κόσμον
 ἀλλάξαι τὸ ἡμῖν τοῦλάχιστον δλοκλήρου τῆς
 ἡμῶν ὑπάρξεως, ἐν ᾧ τὸ ἕτερον ἡμῖν κα-
 τὰ τὴν διεξοδικήν ἡμῶν νησιότητα, εἰς
 ἀνεύσπουδον παιδαγωγίαν, εἰς τὰς παντοδυνα-
 μίας, εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους συμφορὰς καὶ τὰς ἀ-
 γάπαις θλίψεις τοῦ βίου, ὥστε μόλις πολλοσθησ-
 ῶν ὑπολείπεται πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἡμετέρου
 καὶ ἀληθῆ ἀπόλαυσιν τῆς ζωῆς. Σὺ ἐπιταχύνεις
 τῆς ὀργανικῆς οὐσίας ἀλλὰ εἰς τὴν ἐδέξῃ
 καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τὸν πυρετὸν, νὰ διεγείρῃς τοῦ
 ἀβύσσου, νὰ παράγῃς καὶ νὰ καταστρέφῃς
 τὴν ἐπιτάχυσίν σου. Ὅταν ἐκτείνῃς ἐπὶ τῆς γῆς τὸν μέλα
 ἔκτατον πῆλον σου, διακόπτονται πρὸς καιρὸν οἱ
 καὶ οἱ περισπασμοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀνακου-
 ῶν τὰ κεκμηκότα μέλη τοῦ φιλοπόνου γεωργου-
 τῆς καὶ τοῦ ὀδοπόρου· ὁ ἀγαθὸς ἀναπαύ-
 ῶν τὸν νύκταρ τῆς γλυκυθυμίας, ἀναπαύ-
 ῶν τῆς μελέτης ἀναβρίπτει τὰς ἰδέας του, ὁ
 ἀνευρίσκει εἰς τὸν οὐρανὸν νέους πλανήτας, ὁ

δὲ νουεχῆς διαβουλεύμενος διευθετεῖ πάσας τὰς ὑποθέ-
 ρεις του· ἐξ ἐναντίας δὲ οἱ τύρανοι, οἱ λησταί, οἱ κακοῦρ-
 γοι, οἱ ἐπίβουλοι τῶν ἄλλων ταραττονται καὶ παραληροῦ-
 σιν ἐπὶ τῆς κλίνης των, οἱ δὲ ἐμπαίζοντες τὴν θρησκείαν,
 οἱ κατηλεούμενοι τὰ ἱερὰ ὑπὲρ τῶν κοσμικῶν, οἱ προ-
 δίδόντες καὶ πίστιν καὶ τιμὴν καὶ ἔθνος διὰ πρόσ-
 καιρὰ τιν ὄφειλάματα καὶ οἱ ἐμπορευόμενοι τὰ
 νουάγια τῆς πατρίδος ἀγρυπνεῖσιν ὑπὸ τῆς συνεδή-
 τως ὡς ὑπὸ Ἐρινύων βασανιζόμενοι.
 Ὡς, συγχώρησόν μοι νὰ ἐμβατεύσω εἰς τὴν μυ-
 στηριώδη χώραν τῆς τερατικῆς σου δυνάμεως, κα-
 θὼς εὐλαβεῖς τινες ἐλαβον τὴν ἀδειαν νὰ κατα-
 βῶν εἰς τὸν ἄδην, ἄλλοι δὲ ἐπληγίαζον ἐντρο-
 μοὶ εἰς τὰ ἱερὰ καὶ καταπέυμα δάστη διὰ νὰ μυ-
 σταγωγηθῶσι τῆς θεομούσου σοφίας τὰ ἐλευσίνια,
 ἢ καὶ νὰ ἐρωτήσωσι τὸ μαντεῖον περὶ τῆς τύχης
 των. Ἐπιθυμῶ, καὶ συμφέρει ἴσως, νὰ μάθωσιν οἱ
 ἀπλοῦστεροι ὅτι σὺ περιλαμβάνεις τὰ σπέρματα τῆς
 ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου· ἀλλὰ πρὸ πάντων ὅτι
 διὰ τοῦ ὀπισθοῦ ἀνακαλύπτεται τῆς ἀθανασίας τοῦ
 ἀνθρώπου τὸ ἀκατανόητον μυστήριον· διότι καθ' ὅ-
 πρους ἡ ψυχὴ ἡμῶν περιπολοῦσα ὡς αἴλος συνανα-
 στρέφεται μετὰ τῶν πνευμάτων, τηλεσκοπεῖ ὡς ἀπὸ
 σκοπιᾶς, εἰς ἐκτεταμένην πεδιάδα, ἢ ἄχαλνθ θάλασ-
 σαν τὸ ἄπειρον μέλλον καὶ εὐδοκοῦντος τοῦ ὕψιστου
 δύναται νὰ προφητεύῃ εἰς τοὺς θνητοὺς τὴν εἴμαρ-
 μένην των.
 Ἄλλὰ πρὶν φθάσῃ τις εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον τῆς δι-
 νευρομαντείας, πόσα ἀπαντᾷ ἐν τῷ μεταξύ παρεμπί-
 Τόμ. Β'.